

Р Е Ш Е Н И Е
№ 41

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр.Перник, 03 юни 2010 год.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично заседание на пети май две хиляди и десета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА

Членове:

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на прокурора Деянов, като разгледа докладваното от съдия ГЕОРГИЕВ к.н.а.х.д. № 44 по описа за 2010 година на Административен Съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на гл. XII от АПК.

Образувано е по касационна жалба от В.К.В. *** срещу решение № 98/10.03.2010г., постановено по н.а.х.д.№ 638/2009г. на Районен съд гр. Перник. С атакуваното решение е изменено наказателно постановление № 691 от 18.05.2009г., издадено от Началник Сектор ПП-КАТ при ОД на МВР гр. Перник, с което на В.К.В. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца на основание чл. 175, ал.1, т.4 от ЗДвП за извършено нарушение по чл. 103, предл. 2-ро от ЗДвП. Районният съд е намалил наложените наказания, респективно глобата на 80лв. и лишаването от правоуправление за срок от 1 месец.

В касационната жалба .и в съдебно заседание се твърди, че въззивният съд, постановявайки решението си не е взел предвид всички доказателства и е постановил неправилно решение.

Ответникът по касационната жалба Областна дирекция на МВР гр. Перник не изразява становище по жалбата.

Окръжна Прокуратура – Перник, чрез своя представител твърди, че жалбата е неоснователна и следва да се потвърди решението на районния съд.

Административен съд – Перник, като взе предвид доводите и становищата на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок, от страна в административно наказателното производство. Разгледана по същество е неоснователна.

Изложените касационни доводи не се подкрепят от събраните и обсъдени поотделно и в съвкупност доказателства от районният съд.

В преценката си дали да се издаде НП административно – наказващият орган се основава на фактическите констатации на акта за установяване на административно нарушение, които при условията на чл. 189, ал. 2 ЗДвП и в рамките на производството по налагане на административни наказания се считат за верни до доказване на противното. В този смисъл съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество, да установи чрез допустимите от закона доказателства дали е извършено административното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Кредитирайки тези доказателства – показанията на свидетелите, във връзка с констатациите при съставяне АУАН, районният съд е събрал необходимите доказателства, за да направи правилен извод, за извършеното нарушение.

Настоящата инстанция извършвайки служебна проверка не констатира пороци на съдебния акт, свързани с неправилно прилагане на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила или необоснованост, които да налагат отмяната му.

При съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление са спазени процесуалните правила и норми на ЗАНН. В тях ясно, точно и конкретно от фактическа и правна страна са посочени предпоставките и основанията и всички необходими елементи, които определят и индивидуализират административното нарушение, вменено във вина на В.К.В...*** подробно и прецизно е обсъдил събраните по делото доказателства, като мотивирано е отговорил кои доказателства се кредитират и кои не, както и на кои писмени доказателства се позовава при постановяване на решението. Кредитирайки събраните пред съда доказателства – показанията на актосъставителя и свидетеля по акта, във връзка с констатациите при съставяне АУАН, районният съд е събрал необходимите доказателства, за да направи правилен извод, за извършеното нарушение.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 98/10 .03.2010г., постановено по н.а.х.д.№ 638/2009г. на Районен съд гр. Перник. Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2./п/

Особено мнение на съдия докладчика Игнат Георгиев: Не съм съгласен с доводите на мнозинството, обуславящи извод за потвърждаване на обжалваното въззивно решение. Становището ми е, че решението следва да бъде отменено, поради липса на достатъчно ясни и категорични доказателства за вина на нарушителя, както и да се отмени наказателното постановление. Пред районния съд нарушителя е оспорил авторството на деянието и със средствата и начините, допустими по ЗАНН е оборил констатациите по АУАН. Видно от събраните гласни и писмени доказателства по делото е, че не е доказано по безспорен начин нарушението да е извършено от В.В.. АУАН е съставен 4 дни след нарушението. Показанията на актосъставителя, описват фактическа обстановка, по която не е имало спор по делото. Единственият спор по делото е авторството на деянието. Тезата на защитата, че автор на нарушението би могъл да бъде и бащата на В.В., не е опровергана от каквито и да било доказателства. Районният съд се е позовал на показанията на актосъставителя, а именно, че на служителя на КАТ в момента на опита да спре преминаващия автомобил е погледнал водача и му е направило впечатление, че същият е младо момче. Актосъставителят е дал показания на 21.01.2010г., отразени в съдебен протокол от същата дата, в които описаното на нарушителя не фигурира. Не е посочил че е разпознал нарушителя. Свидетеля по акта също не сочи автора на деянието. Твърденията на Музийски, че на датата, мястото и по време на вмененото нарушение е управлявал автомобила на сина си не са опровергани по никакъв начин от административно наказващия орган. При наличието на тези доказателства или по скоро липсата на доказателства за вина на В.В.

мнението ми е , че въззивното решение следва да се отмени
както и да се отмени обжалваното наказателно постановление.
Изготвил особеното мнение: /п/